

הבליה, כל זמן שרצוים להכניטה בלחש בסוד, כדי שלא ימצא ברגלי (אדם שנגלה) צעריה, רמזו של הצד הרע ולא יפרק עמה, ולא ימצא בבניים רמזו של פסול כלל. וכן אמר יעקב לבניו, שפא מס ושלום ארע בדורו וכן אמר יעקב לבניו, במור שאיין במלך אלא אחד, חד וכוי, אין לנו דבקות הצד الآخر כלל. שהרי פרוש היה ממתחך, ואנו ביחס מערסך, ואנו ביחס לא גבי מלפה עלאה, ולית לנו דבוקו בסטרא אחרת כלל, דהא פרישא היה בפרישו מטטרא אחרת (הינו בריעי) היה רעפתא והמחשבה שלנו.

בין שידע הצד השני, לא נפרק שם כלל, אז נכסה האשה לבעה בלחש, בסוד היחס של ששה צדדים. פתח ואמר, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, שהרי היא בסוד של אחד, בעלמותה, בלי ערובות כלל, ולא שפותות של הצד השני.

ובא ראה, באותה שעה היו יעקב ובנוו בריוון עליון למטה עם השכינה. יעקב היה בסוד של בסוד אחד. בניו היו בריוון של ששה צדדים של העולם העליון והוא רצה לגלות להם אותו קץ, כמו שבארנו, שיש קץ ויש קץ, יש קץ הימין ויש קץ הימין. קץ האמונה, סוד מלכות השמיים. קץ הימים - זה סוד של מלכות הרשעה, סוד של הצד השני שגקרה קץ כל בשר, והרי בארנו. בין שראה שהסתלקה שכינה מפני וכו', הם אמרו: כמו שאין בלבך אלא אחד, שאינה בסוד של העולם העליון והוא אחד - אף

בלה, כל זמנה דבעאן לאעלא לה לגבי מלפआ, לחודה דשמעושא, אצטראיך בלחשו ברזא, בגין דלא ישתח ברגלי (בר נס דעדהא, רמז דסטרא בישא, ולא יתרבק בהזהה, ולא ישתקחון בבני, רמז פסיל כלל. והבי אמר יעקב לבני, שמא חס ושלום ארע פסיל (בריעי א) בערסי, בגין אינון אמרו, כמה דלית בלבך אלא אחד, חד וכוי לית לנו דבוקו בסטרא אחרת כלל, דהא פרישא היה מערסך, ואנו ביחס לא גבי מלפה עלאה, ולית לנו דבוקו כלל בסטרא אחרת, דהא בפרישו מטטרא אחרת (הינו בריעי) היה רעפתא ומחייבתא דילן.

בין הדיע דטרא אחרת לא אהיבק תפון כלל בגין עאלת אתה, לגבי בעלה בלחשו, ברזא דיחודא דשית סטרין. פתח ואמר, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד דהא איהי ברזא דאחד, בעולימתא, שלא ערבובא כלל ולא שופפי דטרא אחרת.

ויהי חזי, בהיא שעטה, יעקב ובנוו הו בדיוקנא עלאה לתפקידו שביבתא. יעקב היה ברזא דשית סטרין דעלמא עלאה, ברזא חד. בניו הו בדיוקנא דשית סטרין דעלמא מתאה. ואיהו בעא לגלאה לוון ההוא קץ, כמה דאקיינא, דאית קץ ואית קץ, אית קץ הימין, ואית קץ הימין. קץ הימין: דא מלכות קידישא רזא דהימנויותא רזא דמלך דשמייא. קץ (דף קיד"ד ע"ב) הימים: דא רזא דמלך חייבא רזא דטרא אחרת דאקרי קץ כל בשר. והא אוקימנא.

בין דחמא דאספלקט שביבתא מניה וכו'. אינון אמרו כמה דלית בלבך אלא אחד, דאנת ברזא דעלמא עלאה, ואיהו אחד. אוף

אננו, שאנו בסתור של היעולם הפתחון, הוא אחד. ולבן נגפרו שניים לבבות, סוד של היעולם העליון, שהוא הלב של יעקב, והסתור של היעולם הפתחון, שהוא הלב של בניו. אז הכניס את הלב בלהש.

ובמו שהם התאחדו - הסתור של היעולם העליון באחד, והסתור של היעולם הפתחון באחד, אף כי אין ציריכים לומר את היעולם העליון באחד ולומר את היעולם הפתחון בסוד של אחד. זה בששה אדרדים, וזה בששה אדרדים. וכך ששת תיבות באן בסוד של ששה אדרדים. ושש תיבות פאן בסוד של ששה אדרדים. (ויראה יד) פאן בסוד של ששה אדרדים, (ויראה יד) פאן אחד ושמו אחד. אשר גורלו וחילקו של מי ששם רצונו זהה בעולם זהה וביעולם הפא.

רב המונא סבא אמר כי, דא אתערוֹתָא דיחוּדָא שפיר אהו, דרزا דברירא דמלטא הא אוקימנא. ומליין אלין זמיגין לאתעטדא קמי עתיק יומין, בלא כטופה כלל.

רעה מודמענא

מצוה ללמד תורה בכל יום, שהוא סוד האמונה העליונה לדעת בריך הקדוש ברוך הוא. שפל מי שמשתדל בתורה, זוכה בעולם זהה וזוכה בעולם הפא ונצל מכל המקטרגים הרעים, משווים שההתורה היא סוד האמונה, שמי שמתעסק בה, מתעסך באמונה העליונה, והקדוש ברוך הוא משורה שכינתו בתוכו שלא תזוז ממנה.

מי שיודיע דבר תורה, אריך לריך אתינו ולמד דבר זה ממנה,Likim את סוד הכתוב, מאת כל אש אשר ידברו ליבו פקחו את תרומתי. התורה היא עץ החיים לתת חיים לפל. מי שמתחזק בתורה, מתחזק בעץ החיים, כמו

תפאה, והוא אחד. ועל דא אדרבו תרי לבבות, רזא דעתמא עלאה, דאייהו לבא דיעקב, ורזא דעתמא תפאה, דאייהו לבא דבנוי, כדיין אעליל לה בליחס.

ובמה דאיינן אתייחדו רזא דעתמא עלאה באחד, ורזא דעתמא תפאה באחד. אוף כי אין ציריכין ליחדא עלמא עלאה באחד, ולייחדא עלמא תפאה ברזא דאחד. דא בשית סטרין, ורזא בשית סטרין. וגבין פה, שית תיבין הכא, ברזא דשית סטרין. ושית תיבין הכא, ברזא דשית סטרין, (ויראה יד) יי' אחד ושמו אחד. וכאה עדביה וחולקיה מאן דישוי רעوتיה להאי, בעלמא דין, ובעלמא דאמ.

רב המונא סבא אמר כי, דא אתערוֹתָא דיחוּדָא שפיר אהו, דרزا דברירא דמלטא הא אוקימנא. ומליין אלין זמיגין לאתעטדא קמי עתיק יומין, בלא כטופה כלל.

רעה מהימנא

פקודא למד תורה בכל יומא, דאייה רזא דמיהימנא עלה, למנדע ארחה דקודשא בריך הוא. דכל מאן דاشתדל באורייתא, זכי בהאי עלמא, זכי בעלמא דאמ, ואשתזיב מכל קטרוגין בישין. בגין דאוריתא רזא דמיהימנא אהוי, דמאן דאתעסק בה, אתעסך במיהימנא עלאה, קדשא בריך הוא אשרי שכינתיה בגניה דלא מעדי מניה.

מאן דיבע מלה דאוריתא, אצטראיך למרדף אבטריה, ולאולפא האי מלה מניה, לקיימא רזא דכתיב, מאת כל איש אשר ידבר ליבו פקחו את תרומתי. אוריתא אילנא דחיי ליבו פקחו את תרומתי. אוריתא אילנא דחיי אהו, למיבב חיין לכלה. מאן דאתתקף